“Opdat wij elkaar leren kennen”.

Toespraak ter gelegenheid van de opening op 22 mei 2015 van de El-Fath moskee in Bodegraven door Jan Bouwens (voormalig PvdA wethouder)

“Vandaag, 22 mei 2015, zijn we bij elkaar om de opening van deze prachtige moskee El-Fath (vertaald: De Opening) te vieren. Ik gebruik het woord viering bewust. Want er is reden tot feest. Feest omdat na ruim 30 jaar de islamitische gemeenschap in Bodegraven een volwaardig gebedshuis heeft gerealiseerd waarin zij haar levensovertuiging tot uitdrukking kan brengen. Maar ook omdat het naar mijn mening een passend antwoord is in deze tijd van toenemend Islamitisch fundamentalisme. Vrijwel dagelijks horen we van de Islamitische Staat en de gruwelen die daar uit naam van de Islam plaatsvinden. Er vinden in Europa aanslagen plaats door mensen die zichzelf ware moslims noemen. De maatschappelijke reactie is verhoogde waakzaamheid, meer veiligheidsmaatregelen en toenemend verzet tegen de Islam. Ook in Nederland is er sprake van een toenemend verzet tegen de bouw van nieuwe gebedshuizen voor de islamitische gemeenschap. Onlangs zijn de plannen voor een nieuwe moskee in Gouda gesneuveld.

Er is ook een andere maatschappelijke reactie denkbaar: dialoog en het streven naar integratie en openheid. Daarom ben ik er trots op dat in onze gemeente wél plaats is voor een nieuwe moskee onder de naam: El-Fath. Een moskee waarbij het moskeebestuur vanaf het allereerste begin duidelijk heeft gemaakt dat het een huis voor allen is. Een open en toegankelijke plek waar je met elkaar in gesprek kunt zijn.

De moskee is er overigens ook hier niet zonder strijd gekomen. Oscar de Kleijne, destijds fractievoorzitter van de PvdA heeft de al lang levende vraag van de islamitische gemeenschap in Bodegraven naar een nieuwe moskee in 2006 op de politieke agenda gezet. Ik was in die periode als verantwoordelijk wethouder gemotiveerd om deze uitdaging op te pakken. Gemotiveerd omdat ik vond en nog steeds vind dat élke geloofsovertuiging een volwaardige plek moet hebben. Gemotiveerd omdat ik vond én vind dat de vrijheid van godsdienst, al sinds 1848 verankerd in de Nederlandse grondwet en sedert 1948 in de Universele verklaring van de rechten de mens niet alleen een letter moet zijn, maar ook een daad. Maar ondanks die motivatie en politieke bereidheid was het zeker geen gemakkelijke opgave. Het is in het Nederland van nu nog altijd makkelijker om een kerk te bouwen dan een moskee.

Ik herinner me nog zeer goed de stevige debatten in commissie en raadsvergaderingen. De vaststelling van de structuurvisie Noordzijde op 17 december 2009 was aanleiding tot een verhitte discussie over de juiste plek voor een moskee in Bodegraven. Waarom niet op Weideveld, daar worden toch geen huizen meer gebouwd! Ja, de moskee moest er komen, maar ergens anders en Not In My Back Yard. En vervolgens de vaststelling van het bestemmingsplan ten behoeve van de bouw van de Moskee op 30 september 2010. Het was politiek gezien een pittige tijd maar met een mooi einde. Ik word er nog altijd warm van als

ik terugdenk aan het moment waarop de Raad vrijwel unaniem akkoord ging met het voorstel van het college. Uiteindelijk was pas op 11 juli 2012 de moskee een feit na de uitspraak van de Raad van State op de ingebrachte bezwaren. Het bestuurlijk voortraject had daarmee 6 jaar genomen. Het waren ongemeen spannende tijden voor de islamitische gemeenschap, voor omwonenden, voor het moskeebestuur, voor de politiek, voor de ambtenaren, en ook zeker voor mij als wethouder. Het moskeebestuur heeft in dat jarenlange proces een sleutelrol vervuld. Door steeds de dialoog gaande te houden, door de samenleving te betrekken, door te de-escaleren en zich niet in het defensief te laten drukken werd de moskee niet een prestige project maar een project van de gemeenschap. Deze hechte samenwerking heeft tot resultaat geleid.

In de realisatie van de moskee is rekening gehouden met wensen van politiek en omwonenden. De architect heeft een Hollandse Moskee ontwerpen passend in het landschap en de aard van de omliggende bebouwing. In haar vormgeving is de balans tussen islamitische kenmerken en de behoefte te integreren in de Bodegraafse omgeving duidelijk zichtbaar. Daarmee wil ik ook architect Knipscheer en aannemer Groenen hier een compliment maken.

Ik rond af met een citaat uit de Koran. Dat is voor mij niet vanzelfsprekend. Ik ben gedoopt in de christelijke traditie en nog altijd lid van een protestantse gemeente. Samen met Driss Bakkali heb ik gezocht naar een toepasselijke tekst. Een deel van een Soera uit de Koran die wij beiden vanuit ons hart kunnen uitspreken en daarmee uitdrukking gevend aan wat ons bindt in plaats van scheidt.

Het is de Aya 49:13 geworden: '*O, mensheid, Wij hebben jullie geschapen uit een man en een vrouw en Wij hebben jullie tot volken en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar leren kennen'". (In het Arabisch uitgesproken door Driss Bakkali)*